

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

نادر ثانی
۲۱ جون ۲۰۱۸

جمهوری اسلامی با اعدام محمد ثلاث جنایتی دیگر آفرید!

دیروز (۲۸ خردادماه [جوزا] ۱۳۹۷) رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی با به کارگیری سلاح اعدام دولتی، بار دیگر چهره راستین و وحشیانه خود را نشان داد. این بار محمد ثلاث، انسان حق طلبی که در جریان سرکوب

در اوج مقاومت کرده بود، توسط پاسداران جلااد جمهوری اسلامی به شکل وحشیانه‌ای "اعدام" شد. یکی از کسانی که در زندان با وی بوده، در باره وی نوشته است:

"چهار روزه تو سلول بود. امروز ساعت دو بردن برای اعدام. با لبخند سلولو تا چوبه اعدام طی کرد و تو لحظه اعدام این شعر رو خوند. "سبید گل سرخ یک گل نصرانی، مارا ز سر بریده می‌ترسانی. گر ما ز سر بریده می‌ترسیدیم، در محفل عاشقان نمی‌رقصیدیم."

رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی با این اعدام و اعدامهائی همانند آن، همانند گذشته در صدد ترساندن توده‌هاست و به خیال خام خود همچون گذشته می‌خواهد آتشی را که در زیر رویه جامعه شکل گرفته است، خاموش نماید. در حالی که دست‌اندرکاران جمهوری اسلامی و اربابان آن بخوبی می‌دانند که پس از قیام باشکوه دی‌ماه [جدی] ۱۳۹۶، توده‌های محروم، اختناق زده میهنان به پا خاسته اند تا بساط این جنایتکاران را جمع کنند. آنچه مارکسیسم به ما آموخته است آن است که ما با استفاده از تجربه‌های گذشته و جمع‌بندی آن می‌توانیم مطمئن باشیم که آتشی که در حال شعله‌ور شدن است، به این آسانها مهار نمی‌شود. این شعله‌های آتش، شورش گرسنگان است که در هر گوشه از کشور خود را نشان می‌دهد.

این خیزش‌های مردمی، نتیجه نزدیک به ۴۰ سال حاکمیت رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی است. رژیم کشتار و اعدام و قتل‌عام. وارث به حق رژیم شاهنشاهی پهلوی. رژیم تجاوز، نیرنگ، ریاء، غارت، دزدیهای میلیاردی و خیمه‌شب‌بازی‌های انتخاباتی، رژیمی که انقلاب مردمی در سال ۱۳۵۷ را به سرقت برد و هیولای وحشت و سرکوب را به ارمان آورد. تجربه مبارزات توده‌های تحت ستم ما و دیگر توده‌های جهان بخوبی نشان داده است که رژیمی چون جمهوری اسلامی که جز زبان زور نمی‌شناسد قابل "اصلاح" نیست، چرا که هر "اصلاح" اساسی و واقعی در چهارچوب این رژیم، چیزی جز نخستین گام آن به سوی نابودی اش نمی‌باشد.

درست از اینروست که "جناح" های گوناگون این رژیم زمانی که صحبت از حفظ نظام باشد، کاملاً با یک دیگر هم‌رای و هم‌زبان هستند. تمامی این سگان زنجیری امپریالیسم، برای بقای خود از نهایت قهر ضدانقلابی استفاده کرده، می‌کنند و خواهند کرد و تنها راه رسیدن به رهائی توسل به قهر انقلابی و مبارزه مسلحانه توده‌ئی است. به امید فرا رسیدن آن روز.

سرنگون باد رژیم وابسته به سرمایه جهانی و اربابانش.

درو بر توده‌های رزمنده‌ای که علیه رژیم حافظ سرمایه داری می‌رزمند.

پیروز باد شورش توده‌ها.

با امید به برقراری سوسیالیسم در کشور شاه و شیخزده ایران.

ستکهم، سویدن

۲۸ خردادماه [جوزا] ۱۳۹۷